

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola LX. Domino in Domino dominorum dilectissimo, & pio patri
Paulino Patriarchæ salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](#)

Præsens verò portitor literarum, vestro auxilio, & pro
trocino nostræ sit commendatus petitioni. Ipse viuo of
cio linguae, nostras, vel suas vobis ostendet necessitatem
Maiorem nostræ salutationis seriem ENGILBERTVS filius
communis noster ROMAM iturus, volente DEO, vobis
dirigit: sed nulla chartula sufficit charitatis effari dulcedem:
nem: quam pleno ore anima mea de tuo hauserat pectoris
Testis est veritatis ille spiritus, per quem charitas diffundatur
in cordibus nostris.

*Viuedo felix, felix, pater optime, viue,
Atq; memor nati semper, ubique, Vale.*

Rom. 5.

EPISTOLA LX.

Domino in Domino dominorum dilectissimo, & pio patri Paulino Patriarchæ
salutem.

MIDEOR aliquod me refrigerium habere animi mei
vt flamma charitatis in corde abscondita aliquando
fortasse scintillam elicere valeat: ne totum torpe
scat, quod intus ignescit, dum oportunum mihi tempus
aliquid tuæ scribere charitati, occurrit.

Quid? Cum beatitudinis vestræ literas omni fauori
ciores intueri mereor, nonne video mihi inter variosp
radisi flores totus conuersari, & auida desiderij mei dextera
spiritales exinde carpere fructus? Quantò magis cum
sacratissimæ fidei vestræ libellum recensui, catholicæ po-
eis puritate ornatum, eloquentiæ venustate iocundissi-
mum, sensuum veritate firmissimum: totius animi mei ha-
benas in lætitiam laxauit. Vbi de uno lucidissimo, & salu-
berrimo paradisi fonte, quatuor virtutum flumina, non so-
lum Ausoniæ fertilitatis prata, sed totius ecclesiasticæ lati-
tudinum.

tudinis rura irrigare conspexi. Vbi & auriuemos spiritu-
lum sensuum gurgites gemmis scholasticæ urbanitatis ab-
undare intellexi. Quamplurimis vero profuturum, & per-
necessariū fecisti opus, in Catholicæ fidei taxatione, quod
diu optauī, & sèpius Domino REGI suasi, ut Symbolum Ca-
tholicæ fidei planissimis sensibus, & sermonibus luculentis-
simis in vnam congereretur chartulam, & per singulas Epi-
scopalia regiminum parochias omnibus daretur pres-
byteris legendum memoriamque commendandum. quatenus licet lingua diuersa loqueretur, vna tamen fides ubique
resonaret.

Ecce, quod mea optauit humilitas, vestra impleuit sub-
limitas. Habet apud salutis nostræ auctorem, perpetuam
scilicet & huius bonæ voluntatis mercedem, & huius per-
fecti operis apud homines laudem. Semper feruentissima
charitas vestra castra perpetui regis vndique inuictissimis
fidei clypeis muniat: ne, antiqui hostis versutia, aliqua ex
parte aditum suæ nequitia inuenire valeat. Et si ille mille
habet artes nocendi, multò magis nobis necesse est, mille
habere artes defendendi: credentes in eum, qui ait: Con- Ioan. 16.
fidite, ego vici mundum. Cuius pietas nobis præuide-
bat agonis tempus transitorium: & remunerationis esse
perpetuum. Ille, prior calcavit caput leonis, & draconis:
nobisq; dedit potestatem calcandi super serpentes, & scor-
piones; & omnes hæreticas prauitates, quæ sunt portæ in-
feri, superandi.

Tu vero, vir DEI Apostolice, hac armatus potestate,
viriliter pugna, fortiter vince, vt feliciter regnes cum Chri-
sto. Heu proh dolor, multi solent desuper cōtextam Chri-
stianicam hæreticis scindere vnguis, & in pace Ecclē-
cias facere, quod milites in passione Christi non ausi sunt
facere.

P

facere.

UCCASUS
SII
Mm. m.
SIV
24

Luc. 10.

facere. Quapropter venerande pater, & doctissime athleta, & dulcissime doctor, simus semper in castis Christi manipulares, & in una acie, sub vexillo S. CRVCIS concendi consilio, & virtute præliantes, ut suos aduersarios per vincat, qui vinci non potest.

Nunc iterum antiquus serpens de dumis Hispanicis, & de speluncis venenatae perfidiae contritum non Heclea, sed Euāgelica clava caput repleuare conatur, & prior nequitiae poculis, nouæ maledictionis toxica immixta sed & frigidissimus Aquilo ventus alio de latere, solidæ in clesiæ impellens parietem, sacri baptismatis, catholicae suetudinis, regulam immutare nitens: & sub inuocatione sanctæ Trinitatis, vnam asserentes mersionem fieri debet triduanamq; nostri Salvatoris sepulturam in baptismo imitari negligentes: cum Apostolus diceret: Conspulti estis cum Christo in baptismo.

Alij verò trihā volentes facere mersionem, & in quaue mersione inuocationem sanctæ Trinitatis: ac post hoc totas tres personas nominare studentes, dum ipsa ueritas præciperet: Ite, docete omnes gentes, baptizantes in nomine patris, & filii & spiritus sancti. Quid opus est replicare, quod semel dictum sufficit?

Est quoque in quibusdam clancula dubitatio, an amæ sanctorum Apostolorum, & Martyrum, aliorumq; profectorum ante diem iudicij, in cœlesti recipiatur regnum His & huiuscmodi spiculis, de pharetris (ut æstimo) remis perfidiæ, vnitatem sanctæ & catholicæ Ecclesie, & veritatem vniuersalis fidei aliqui vulnentare nitentes, etiam & spuriissimis errorum facibus impidissima Ecclesiasticæ fiducie.

Rom. 6.
Colof. 2.

Matth. 28.

fidei pocula inficiunt: & nuptriale vinum, quod Christus ex aqua virginis Matri, Ecclesiae scilicet sancte salubriter Ioan. 2. potanda conuertit, iterum in aquas stultitiae conuerti conantur.

Sed tuum est, ô pastor electe gregis, & custos portarum ciuitatis DEI, qui clauem scientiae potentem dexteram tenes, & ut lapides limpidissimos laeva recondis, blasphemantes exercitum DEI viuentis Philistaeos in superbissimo Goliath uno veritatis iactu totos conterere. Nostrum est eleuare cum Moyse manus in coelum, humilitatis precebus te adiuuare, & spectare cum David in munitissima ciuitate..... donec speculator ex alto culminis fastigio clamitans, nobis tuam annuntiet victoriam.

Ad te omnium aspiciunt oculi aliquid de tuo affluentissimo eloquio cœlesti desiderantes audire: & feruentissimo sapientiae sole, frigidissimos grandinum lapides, qui culmina sapientissimi Salomonis ferire non metuunt, per te citius resolui expectantes. Tu vero lucerna ardens, & lucens, nos in tua luce exultare gaudemus, vt te lucente, & ducente ad lumen, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, eiusdem aeternæ lucis gratia adiuvante, peruenire mereamur.

P 2

EPI.